

Іван Андрусяк

Хто боїться Зайчиків

Повість-гра



ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА - БОГДАН

Химерна, кумедна, а часом і трішечки сумовита повість-гра у казках, оповідках, новелках, жартах, смішках, анекдотах, віршиках, пісеньках, вигадках, а іноді й достовірних історіях, які можна і треба не лише розігрувати, а й просто гратися в них усією родиною (інструкції додаються) – про ймовірні та неймовірні, веселі й ніжно-печальні, дивні й просто житейські пригоди Тата-Дибайла і Мама-Дибайли, Бабусі й Дідуся Дибайлів, Братика-Дибайлика і Сестрички-Дибайлочки, а головне – про Найменше Дибайленя, яке всіх їх уміє «завести»



Тато-Дибайло

Завжди заклопотаний, але добрий і пухнастий. У нього можна посидіти на колінах, на руках, а часом і на голові. Йому страшенно подобається готувати на обід оригінальні страви — скажімо, пиріжки з листопадом або яєчню в тюбику. Чому йому хотілося надпити Повний Місяць? Яку Велику Таємницю глава сімейства зберігає уже багато років?

Мама-Дибайла

Полюбляє сидіти з книжкою у зручному кріслі-гойдалці й дибати подумки в далекі часи. Добра, але строга, бо мусить давати усьому лад. Та чи встоїть її Твердий Характер перед Татовим Кривим Холодцем?



Братик-Дибайлик

Найстарший із дітей. У ньому інколи прокидається на-смішкувата мудрість, що підказує йому не лише, як зробити шкоду, але й як уникнути покарання. Для чого Дибайликові потрібні великі гроші? З ким він спостерігав за одвічною битвою Світла і Темряви?





Сестричка-Дибайлочка

Така ж добра, як Мама, і прагне бути, як і Мама, строгою. Як їй вдалося стати Прем'єр-Міністром Халабуди? Чому вона ніколи не буде Володаркою Світу і не роздаватиме Сердиті Накази?

Найменше Дибайленя

Наймолодша дитина в сім'ї, а отже, улюблена. Через це йому дістається найбільше всього – лагоминок, пестоців, забавок, кпинів. Чи вдасться Дибайленяті політати у повітряному кораблі Горішка? Кого і як воно врятує?



Дідусь-Дибайло

Наймудріший член родини. Знає багато Чарівних Історій, у яких водяться страшні Зайчики... Про що він мріяв усе життя і чому так охоче покинув свою улюблену телевізорячу кімнату?



Бабуся-Дибайла

Володарка Чарівної Кишеньки, в якій ніколи не переводиться лагоминка для внучат. Час від часу дрімає перед сіріалом у кріслі-гойдалці. За що вона докоряла Курочці Рябі?





Вечірній чай

оповідка-знайомство

На все свій час – і лише для вечірнього чаю не свій, а наш!

Бо на вечірній чай усі Дібайли збираються вдома – хто б куди не дибав, по-думки чи насправжки.

І тому найзручніше з ними познайомитися саме за вечірнім чаєм.

Отож, почнімо!

Бо ось уже бабуся дістає з кишені свого теплого домашнього халата цукерки – хто які дужче любить, і приносить із кухні блюдечка з варенням: кому – вишневе, кому – малинове, а татові – полуничне.

Сестричка розставляє горнятка.

Дідусь вимикає телевізор.

Тато відкладає газету.

Братик кладе на місце м'яча.

Мама приносить гарячий чайник.

І – смачного!

...Ось Тато-Дібайло. Він тато, і це означає, що в нього завжди багато справ. Бо в кого ще може бути більше справ, ніж у тата? Хіба в мами...

Щоранку Тато дигає на роботу. На роботі він дигає – в цьому його робота й полягає. Бо що ще можна робити на роботі, якщо ти Дібайло? Звісно, нічого



іншого! Тому робота для Тата – життя, а життя – робота. Ось лише як він уму-дряється, дивлячись, заробляти гроші – цього не знає ніхто. Тато каже, що він їх надibuє. Що ж, може, й так...

Удома Тато добрий і пухнастий. У нього можна посидіти на колінах, на руках, а часом і на голові. Голова в Тата міцна, вона витримує...

...Ось Мама-Дібайла. Вона мама, а тому строга. Ні, вона, звичайно, вона дуже добра, але часом свою доброту мусить ховати. Бо з добротою давати всьому лад ой як непросто! Строгість тут – значно краща помічниця...

На голові в Мами не посидиш. Від цього в неї голова пухне – і це відображається на чиїхось сідничках. Не надто боляче, звісно, але вгамовує...

Мама теж інколи диває на роботу, але ніхто не знає, коли, як, а головне – навіщо. Мамі найкраще вдома – але не так, як Бабусі з Дідусем. Їм добре, коли вдома немає нікого, а Мамі – коли є всі...

...Ось Дідусь-Дібайло й Бабуся-Дібайла. Вони такі ж добрі, як Тато й Мама, але не такі пухнасті. Це тому, що вони мудрі – а мудрість усе притамовує...

У Бабусі є Чарівна Кишенька, а в Дідуся – Чарівні Історії. У Чарівній Кишеньці ніколи не переводиться лагоминка для внучат, а в Чарівних Історіях завжди водяться страшні Зайчики, яких треба, хі-хі, боятися – не те щоб насправжки, а так, для потіхи...

Дідусь і Бабуся теж дивають, але недалеко. Зазвичай лише по хаті й довкола неї. Кажуть, що далі мудрість уже не пускає...

...Ось Братик-Дібайлик. Він із дітей найстарший, а тому в ньому теж інколи прокидається мудрість. Щоправда, не така, як у Дідуся й Бабусі, а якась... на-смішувата. Бо вона завжди підказує йому не лише, як зробити шкоду, але й як уникнути покарання. Ось лише вся проблема в тому, що майже завжди підказує неправильно...



Братик найдужче полюбляє дибати так само далеко, як і Тато, а може, й ще далі. Проте гроші йому там надібувати ще жодного разу не вдавалося. Тато каже, що це не страшно — на все свій час, але Братикові хочеться, щоб той час настав якомога швидше. Навіщо йому гроші, Братик не зізнається, але чомусь завжди при цьому червоніє...

...Ось Сестричка-Дібайлочка. Вона така ж добра, як Мама, але при цьому ще й хоче бути такою ж, як Мама, строгою. Навіщо воно їй треба – ніхто не знає. Звісно, крім Мами...

Сестричка теж любить дибати далеко-далеко, хоч і не тими стежками, що Братик. Просто Братик мріє надібати великі гроші, а Сестричка – велике кохання. Таке, як у Тата й Мами, або й ще більше...

А на Зайчика з паралельного класу Сестричка жодної уваги не звертає...

...А оце нарешті – Найменше Дибайленя. Воно найменше, і його всі люблять. Через це йому дістається найбільше всього – лагоминок із Чарівної Кишеньки, пестоців, забавок, жартів, смішок, кпинів, стусанів і ляпасів по м'якому місцю. Загалом, це чудово – але часом дуже образливо...

...Тепер, коли всі вони зібралися й коли ти все про них знаєш, – саме час оповісти про чай. Він-бо не просто собі чай, а Вечірній, а отже – чарівний.

Не віриш?

А спробуй і ти увечері зібрати всю свою родину за столом, за горнятками пахучого напою – липового чи м'ятного, з варенням чи з цукерками, з пирогом чи з тортом.

І почни, скажімо, з того, що прочитай їм отакого віршика:





На буфеті у пакеті
проживає чай.
Він до півнів аж до третіх
булька, як ручай.



І лепече, і лопоче,
заваритись дуже хоче,
і пахтить, як мед.
А як півень відспіває,
чай ображено зітхає
і верта в пакет.

...А на ранок він лукаво
на усіх бурчав:
– Пийте каву, пийте каву,
я вечірній чай!

А тоді й побачиш, які чари має Вечірній чай, адже за столом розпочнеться
тиха, ніжна, некваплива розмова про найголовніше на світі – про любов і щастя,
дружбу і мрію, тишу і вічність – одне слово, про життя.

Життя, яке починається з усмішки...

...Ну, а Дібайли, звісно, говорили про Зайчиків.
Бо про що ж іще могли говорити Дібайли?!
Адже в них із Зайчиками особливі стосунки...

